

Denne regel gælder for anklagemyndigheden, politiet, forsvarere, dommere, nævninger og domsmænd. Der er ikke knyttet sanktioner til overtrædelse af bestemmelsen, men ansvar kan eventuelt pålægges efter tjenestemandsgivningen, hvis den pågældende er tjenestemand, og eventuelt efter de almindelige strafferegler for tjenesteforseelser.

Enhver, der forsættligt eller groft uagtsomt fremsætter udtalelser, som er beregnet på at virke i en videre kreds, og som er egnet til på uforvarlig måde at påvirke dommerne, domsmændene eller nævningerne med hensyn til en sags afgørelse, straffes efter retsplejelovens § 1017 med bøde eller hæfte.

Retsplejelovens regler hindrer ikke, at politiet, anklagemyndigheden og forsvareren kan give pressen en rimelig og korrekt orientering om en straffesag. Bestemmelsen udelukker således f.eks. ikke, at der – under iagttagelse af de almindelige regler om tavshedspligt m.v. – gives pressen faktuelle oplysninger om en verserende sag.

Det beror på karakteren af den enkelte sag og offentlighedens interesse heri, hvilke oplysninger politiet eller anklagemyndigheden kan og bør videregive til pressen, og på hvilken måde oplysningerne i givet fald bør videregives.

I vurderingen af, hvilke oplysninger der bør gives, kan bl.a. indgå hensyn til efterforskningen og hensyn til eventuelle sigtede eller tiltalte, vidner og andre. Må sagen antages at have betydelig offentlig interesse, kan oplysningerne efter omstændighederne mest hensigtsmæssigt videregives i en pressemeddelelse eller ved at holde et pressemøde.

Der må herudover navnlig lægges vægt på, at oplysninger til pressen ikke videregives på en måde, som er egnet til at rejse tvivl om, hvorvidt politiet og anklagemyndigheden udfører deres undersøgelser sagligt og objektivt.

Politi og anklagemyndighed bør naturligvis generelt være forsigtige med at komme med for håndfaste udtalelser om konkrete verserende sager.

Politiets og anklagemyndighedens kontakt til og samarbejde med pressen har givet Justitsministeriet anledning til generelle overvejelser, bl.a. på baggrund af den stigende offentlige interesse for politiets arbejde og pressens til tider meget intensive dækning af konkrete straffesager.

Justitsministeriet indledte bl.a. derfor i efteråret 1998 en møderække med repræsentanter fra Rigsadvokaten, Statsadvokatforeningen, Politimesterforeningen og Rigspolitichefen med henblik på at belyse en række spørgsmål om samarbejdet mellem pressen og politiet.

Den uformelle arbejdsgruppe har indhentet oplysninger fra en række forskellige politikredse om de hidtidige erfaringer i samarbejdet med pressen.

Det vil på den baggrund bl.a. blive overvejet, om der fremover bør udfærdiges mere formaliserede retningslinjer for politiets samarbejde med pressen.

Spørgsmål 11:

Finder ministeren, at det er korrekt, at Københavns Politi i f.eks. Plejebosagen udsendte pressemeddelelse før grundlovsforhøret, og vil ministeren oversende den pågældende pressemeddelelse og kommentere indhold og form?

Svar:

Københavns Politis pressemeddelelse af 21. oktober 1997 vedlægges [i betænkningen optrykt som underbilag a til bilag 1].

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 10.

Spørgsmål 12:

Er ministeren enig i, at læsning af retsbøger i civile sager giver pressen og offentligheden i øvrigt et meget ufuldstændigt billede af sagen, og hvad vil ministeren gøre for at forbedre offentlighedens muligheder for at følge med?

Svar:

Med hensyn til spørgsmålet om protokollering i retsbøgerne henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 7.

Som anført i betænkning nr. 1330/1997 (side 86) er civile retssager i modsætning til straffesager fortrinsvis af privat eller forretningsmæssig karakter. Ofte vil begge parter være interesserede i, at sagens nærmere omstændigheder ikke bliver »spredt« i offentligheden, i hvert fald ikke før domsforhandlingen finder sted.

Det må således generelt tages i betragtning, at en væsentlig udvidelse af mediernes adgang til aktindsigt i disse sager vil kunne medføre, at flere sager i stedet vil blive behandlet ved voldgift, der foregår for lukkede døre.